

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 17-07-3777 הראל נ' גניש

1

בפני כב' הרשמת הבכירה קרן מרגולין פלדמן

עזרא הראל
ת.ז. XXXXXXXXXX

התובע

נגד

ציונה גניש
ת.ז. XXXXXXXXXX

הנתבעת

פסק דין

1. לפניי תביעה כספית בגין עילת לשון הרע, אותה העמיד התובע על סך של 33,400 ₪ - גבול
 2 סמכותו של בימ"ש זה בזמן הגשת התביעה.
 3
 4
 5 התובע והנתבעת מתגוררים שניהם בפרדס חנה-כרכור, והנתבעת חברה בקבוצת הפייסבוק
 6 "תושבים למען תושבים פרדס חנה".
 7
 8 במסגרת הקבוצה, פורסם "פוסט" (של אדם אחר אשר אליו התייחסה הנתבעת ב"תגובת",
 9 בגינה, בין היתר, הוגשה התובענה שלפניי.
 10
 11 2. לטענת התובע, הנתבעת מתנכלת לו ולעסקו - משרד התיווך "הראל נכסים" אשר ממוקם
 12 בסמוך לעסקה, תוך השלכת שמן משומש של טיגון פלאפל על המדרכה הסמוכה, זריקת שברי
 13 זכוכית וכיוב'. עוד טען כי הנתבעת שולחת עובדים במטרה שייצרו ריבים בפתח משרדו,
 14 מסיתה לקוחות פוטנציאליים, והכל על מנת לאלצו לעזוב את המקום במטרה להשתלט על
 15 שטח המשרד שלו ולהרחיב את עסקה על חשבונו.
 16
 17 כך, מפנה התובע ל"תגובת" שפרסמה הנתבעת (בעודו מפנה לאמרות נוספות שלא הוצגו
 18 לפניי), וזו לשונה:
 19
 20 "חלאת המין האנושי!!!! למה אתם לא מתלוננים במשטרה???? האדם הזה הרביץ לאישה
 21 בהריון, אבל הוא חמק מהמצלמות. האדם הזה פוגע בכל מי שעובר שם והוא כל יום מתלונן
 22 לכל גוף אפשרי. אני פשוט מתחננת אליכם יש לכם תעוד תפיצו את זה ותתלוננו. יש לכם
 23 מזל גדול שהוא לא הכה אותכם".
 24
 25 3. הנתבעת לא הכחישה שהיא זו שפרסמה את ה"תגובת", ואולם לשיטתה עשתה כן בהמשך
 26 לסרטון שצורף שם, בו נצפה התובע מאיים על ילדים כי "ירביץ להם עם מקל בביצים",
 27 וסיפרה בהקשר לתגובת שפרסמה, כי לפני כשנה וחצי, כאשר יצאה לזרוק את הזבל בשעות

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 17-07-3777 הראל נ' גניש

- 1 הערב, שמעה צרחות וראתה את התובע הודף אישה בהריון. לשיטתה, אותה אישה לא רצתה
2 להזמין משטרה, לא השאירה את פרטיה וזהותה נותרה בלתי ידועה.
3
- 4 .4. לגופם של דברים טענה הנתבעת כי הביעה את דעתה על הסרטון שפורסם בפוסט מתוך סערת
5 רגשות שחוותה, ומתוך היכרות אישית עם התובע. עוד הוסיפה כי התובע הוא זה שגרם לה
6 לעוול ופגע בה כמה וכמה פעמים בעבר.
7
- 8 .5. לאחר ששמעתי את הצדדים, צפיתי בסרטון, וקראתי את התגובות שצילומן צורף, נחה דעתי
9 כי דין התביעה להתקבל בחלקה בלבד, ואבהיר –
10
- 11 סעיפים 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965 (להלן: החוק), מגדירים "לשון הרע" מהי
12 ו"פרסום" מהו, בזו הלשון:
13
- 14 **"1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –**
- 15 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
16 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
17 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,
18 במשלח ידו או במקצועו;
19 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו, נטייתו המינית או
20 מוגבלותו;"
- 21
- 22 **"2. (א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות,**
23 **תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.**
- 24 **(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות -**
- 25 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת
26 הנפגע ;
27 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת
28 הנפגע."
- 29
- 30 אין ולא יכול להיות חולק כי התייחסות אל התובע כ"חלאת המין האנושי" המכה נשים הרות
31 ונטפל לכל מי שעובר ברחוב, יש בה כדי להשפיל את התובע בעיני הבריות ולשימו לבוז וללעג,
32 באופן העונה על הגדרת לשון הרע.
- 33 משכתבה הנתבעת את דבריה אלו ברשת חברתית בה חברים לשיטת הצדדים כ- 15,000
34 חברים, הרי שעניין לנו בפרסום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק, שהרי אף אם לא הגיע לכל החברים,
35 כטענת הנתבעת, די בכך שיכול היה להגיע אל אלו נוכח דרך פרסומו.

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 17-07-3777 הראל נ' גניש

- 1
2 6. נשאלת השאלה האם עומדות לנתבעת הגנות על פי החוק אם לאו. טענת הנתבעת מכוונת
3 לכאורה להגנה לפיה מדובר ב'אמת בפרסום'.
4 סעיף 14 לחוק קובע –
5 **"14. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה**
6 **אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של**
7 **פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."**
8
9 הגנת "אמת בפרסום" הקבועה בהוראות סעיף 14 לחוק דנה בפרסומו של דבר אמת, כאשר
10 היה אם כן ענין ציבורי בפרסום.
11
12 התנהגותו של התובע ביחסו לאנשים העוברים ושבים על גבי המדרכה הסמוכה לחנותו, אשר
13 מצויה במרחב הציבורי, יש בה עניין ציבורי, במיוחד אם וככל שיש בהתנהגות זו כדי ליצור
14 סיכון לעוברים ולשבים, כפי שמצטיירים הדברים בתגובת האמורה.
15
16 אך האם יש אמת בדברים?
17
18 7. כאן המקום לציין כי במהלך הדיון הוצג לפני ביהמ"ש כאן השרטון המופיע בפוסט אליו
19 התייחסה התגובת, ובמסגרתו אכן נראה התובע יוצא ממשרדו כשהוא מנופף במטאטא בידיו
20 וצועק על הילדים באומרו " מי רוצה לקבל מקל בביצים?! " (או משהו בנוסח דומה, עד כמה
21 שניתן לשמוע) אך יחד עם זאת אי אפשר להתעלם מהרושם שנוצר מהשרטון לפיו אותם
22 ילדים חזרו למקום לצורך ביצוע הצילום לאחר שהיה בינם לבין התובע דין ודברים קודם
23 בנוגע לנסיעה בסקטבורד על גבי המדרכה בסמוך לכניסה למשרדו של התובע, ואחרי שזה
24 כבר העיר להם על הרעש שיצרו בעשותם כן. עוד התרשמתי כי למרות שהתובע הרים את
25 המקל והשתמש בביטויים לא ראויים כמתואר מעלה, הוא חייד והשרה תחושה כללית שאינה
26 מאיימת-ממש. גם הילדים עצמם נראו מחויכים ולא מאוימים.
27
28 8. מחקירת הנתבעת כאן עלה כי לשיטת הנתבעת עצמה לא ראתה את התובע "מריבץ" לאותה
29 אישה הרה, תהא זהותה אשר תהא, ולכל היותר לשיטתה ראתה את התובע הודף אותה
30 בלבד, כאשר הארוע התרחש בשעת ערב וכאשר האזור חשוך והראות לקויה. ממילא אך ברור
31 אם כן כי המילים **"הרביץ לאישה בהריון"** חוטאות לאמת, אף לשיטת הנתבעת- עצמה.
32
33 זאת ועוד, כאמור לא ברור מיהי האישה ההרה שאותה לכאורה הדף התובע, האם מדובר
34 בעוברת אורח תמימה, כפי שמשמע מאותה תגובת שפרסמה הנתבעת (המייחסת לתובע
35 היטפלות ויצירת סיכון לעוברי אורח באשר הם) או שמא באישה אשר מקורבת אל התובע,

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 17-07-3777 הראל נ' גניש

- 1 ואשר בינו לבינה דין ודברים קודם? ממילא בהתאמה לא ברור מה בין המקרה שתואר מפי
2 הנתבעת לבין הפוסט שפורסם, והנסיון להציג את התובע כמי שתוקף ללא כל סיבה אנשים
3 ברחוב.
4
5 הנתבעת ביקשה להתייחס לארוע נוסף בו הוגשה לכאורה כנגד התובע תלונה בגין אלימות
6 כלפי אישה אחרת, ואולם אותה אישה לא הגיעה כדי להעיד כאן והתובע טען מנגד כי זו
7 נשלחה על ידי הנתבעת דווקא כדי להטריד את התובע ולתקוף דווקא אותו. משלא הובאה
8 העדה לעדות, ונוכח הגרסאות המנוגדות של הצדדים בנוגע לארוע הנטען, מצאתי כי לא ניתן
9 להתבסס על הראיות שביקשה הנתבעת להביא בעניין זה כדי ללמד כי אמנם יש אמת בטענה
10 כי התובע תוקף אנשים כנטען בתגובתו, ולא שוכנעתי כי עומדת לנתבעת הגנת "אמת
11 בפרסום" כנדרש.
12
13 9. לבסוף דומני כי ראוי להתייחס ליתר האמירות שבתגובתו, בהן טענה הנתבעת כי התובע
14 "מתלונן לכל גוף אפשרי".
15
16 מעדויות הצדדים עלה כי התובע אכן הגיש תלונות רבות כנגד העסק שניהלה הנתבעת לגופים
17 שונים, לרבות משרד הבריאות והמועצה המקומית. למעשה מעדות התובע כאן עלה כי
18 בעקבות תלונותיו האמורות העתיקה הנתבעת את פעילותה העסקית מפינת משרדו של התובע
19 למקום אחר, מרוחק. נדמה אם כן כי בטענת הנתבעת לפיה התובע נוהג להתלונן "לכל גוף
20 אפשרי" יש מן האמת, ועוד עולה כי רקע קודם במערכת היחסים שבין הצדדים כאן הוא
21 שהוביל לפרסום הנדון.
22
23 למעלה מן הצורך יצוין כי מנגד לא ברורה טענת התובע לפיה הפרסום שפרסמה הנתבעת
24 (בדעבד התברר כי מדובר בפרסום שנערך כשנה לאחר שהעתיקה את פעילותה העסקית
25 כאמור) לא נועד אלא כדי שזה ייאלץ לסגור את משרדו ותוכל הנתבעת להשתלט על המשרד
26 בו עושה התובע שימוש לצורך הפעלת משרדו, וכדי לספחו לעסקה. נדמה כי לא מדובר אלא
27 בטענה שנועדה ליצור בעיני ביהמ"ש כאן תחושה לפיה לנתבעת אינטרסים זרים וכדאיות
28 כלכלית בביצוע הפרסום, הגם שאין ממש בדברים אלו, וכדי לנסות ולהעצים את טענות
29 התובע לעניין הנזק שנגרם לו כתוצאה מפרסום התגובתו, כפי שיתואר בהמשך.
30
31 הואיל וכאמור לא שוכנעתי כי במלוא העובדות המפורטות בתגובת הנתבעת ישנה אמת,
32 ולמעשה מבוססת זו בעיקר על חצאי אמת לא מצאתי כי קמה לנתבעת הגנת "אמת בפרסום".
33
34 10. מהו שיעור הפיצוי לו זכאי התובע בנסיבות המקרה?
35

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 17-07-3777 הראל נ' גניש

- 1 ברע"א 4740/00 אמר ואח' נ' יוסף ואח', פ"ד נה(5) 510, מתייחס כב' הנשיא ברק למטרת
2 הפיצוי בחוק איסור לשון הרע, ומבהיר מהם השיקולים במתן הפיצוי ומה מטרתו. כך, בין
3 היתר מבהיר ביהמ"ש שם כי מטרת הפיצוי הינה להשיב את מצבו של הנפגע למצב בו היה
4 לולא הפרסום הפוגע. אין מדובר בפיצוי עונשי כי אם בפיצוי תרופתי בלבד. בהתאמה, נדרש
5 ביהמ"ש לקבוע פיצוי שאיננו פיצוי סמלי מחד, ומנגד אינו פיצוי שנועד להעשיר את הנפגע.
6
7 אשר לאמדן הפיצוי בגין הפגיעה בשמו הטוב של אדם, פסק כב' הנשיא א' ברק, בעמ' 525 :
8 "בפסיקת הפיצוי בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה במעמדו
9 של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל
10 אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע 'תעריפים'. בכל מקרה יש להתחשב
11 בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של
12 הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה,
13 התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך, למשל, התנצלות
14 על דברי לשון הרע עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים
15 (ראו סעיף 19 לחוק). חומרת הפגיעה ברגשותיו של הניזוק ובשמו הטוב נמדדת לעיתים
16 בחומרת מעשיו וביטוייו של המזיק. ודוק, אין בכך פיצוי עונשי. זהו נזק מוגבר המביא לפיצוי
17 מוגבר (aggravated) בשל התנהגות המזיק. כך, למשל, מזיק היודע כי דבריו אינם אמת
18 והעושה כל מאמץ בבית-המשפט להוכיח את אמיתותם, עשוי לגרום להגברת נזקו של
19 הניזוק ובכך להגביר את הפיצוי שלו הוא יהיה זכאי".
20
21 תחולת הכללים על המקרה דנן, מחייבת להביא בחשבון כי הידיעה פורסמה ברשת חברתית .13
22 רחבה, בעלת תפוצה ניכרת בקרב אנשים המכירים את התובע. לכן הפגיעה בתובע, כתוצאה
23 מן השימוש במונחים שם, היא משמעותית. כמו כן יש להביא לחובת הנתבעת את העובדה
24 שלא התנצלה על אמירת הדברים, וחזרה על עיקריהם גם בדיון כאן.
25
26 מנגד, יש להביא בחשבון את העובדה ששמו הטוב של התובע נפגע תחילה מפרסום הפוסט
27 הראשוני, שבו נראה התובע מנופף במטאטא אל עבר ילדים ומדבר בשפה שאינה ראויה
28 לשימוש בכלל, וכנגד ילדים - במתחם הציבורי - בפרט.
29
30 כמו כן יש לקחת בחשבון לעניין הנזק שנגרם לתובע את העובדה שמנספחי 1/3 עולה כי שמו
31 הטוב של התובע נפגע פעמים נוספות עובר לפרסום תגובת הנתבעת, כעולה ממכתבי התראה
32 ששלח לאנשים אחרים (בגין ארועים אחרים שאינה נוגעים לפוסט נשוא התגובת כאן, ואשר
33 ארעו על פי הנקוב במכתבי ההתראה ששלח התובע במהלך השנים 2014-2016), ומנגד את
34 מכתבי ההמלצה והתודה שקיבל התובע מגורמים שונים, כפי שצורפו על ידו לתיק עובר לדיון
35 כאן, אשר מועדי הפקתם בשנים 1982, 1988, 2003 ו-2006.

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 17-07-3777 הראל נ' גניש

1
2 ובנוסף על כל אלה יש לקחת בחשבון את העובדה שהגם שהפרסום נערך במסגרת מדיה רחבת
3 היף, הרי שמדובר בפרסום של "תגובית", ביחד אליה כבר נפסק כי דפי הפייסבוק עמוסים
4 מדי יום בתגוביות רבות אשר הקורא אותן נוטה לייחס להן משקל נמוך ממילא, ואשר
5 משתנות ומתחלפות תדירות באופן שהנזק שיכולות הן לגרום הוא מזערי ממילא. למעשה, יש
6 ובתי המשפט אף קובעים לעיתים כי הנזק שנגרם בשל פרסומה של תגובית הוא בגדר "זוטי
7 דברים" שאינם מצדיקים פיצוי.
8
9 במקרה שלפניי העיד התובע כי נודע לו אודות הפרסום האמורי רק בחלוף זמן מעת פרסומו
10 ובעקבות שמועה שהגיעה אליו אודות קיומו של פרסום כאמור מבנו ומנכדו, באופן שיש בו
11 כדי ללמד כי חלף זמן עד להסרת הפרסום. עוד טען התובע כי פנה אל מנהל אתר הפייסבוק
12 לאחר שאיתר את זהותו ורק לאחר שחזר ופנה לזה בבקשה להסרת הפרסום הוסר לבסוף.
13
14 לפיכך לא מצאתי כי יש לקבוע כי מדובר ב"זוטי דברים" נוכח משך הפרסום לכאורה (יובהר
15 כי הנתבעת לא הביאה ראיות להוכחה כי הפרסום הוסר כבר למחרת הפרסום, כטענתה), אך
16 מנגד מצאתי כי לענין היקף הפגיעה והנזק שנגרם לתובע בשל פרסום התגובית יש לקחת
17 בחשבון את משקלה של התגובית, את העובדה שפורסמו תגוביות רבות נוספות מלבד תגובית
18 הנתבעת, וכי בחלקן הועברה ביקורת על התנהלות הילדים המופיעים בסרטון - מפרסמי
19 הפוסט, ובחלקן האחר הועברה ביקורת על התנהלותו של התובע כאן ובכלל.
20
21 זאת ועוד, התובע טען במהלך הדיון כי בעקבות פרסום התגובית נאלץ לסגור את משרדו
22 לאחר שהפעילות במשרד פחתה באופן משמעותי בעקבות פרסום הדברים, ונגרמו לו הפסדים
23 כלכליים. טענות התובע בהקשר זה לא הוכחו לפניי והתובע לא הציג דו"חות רווח והפסד
24 לשנת 2017 לעומת דו"חות לשנים קודמות להמחשת טענתו. הגם שהתובע לא נדרש להוכיח
25 את שיעור הנזק, מצופה כי יוכיח קיומו של נזק כטענתו, על מנת שיוכל ביהמ"ש לקחתו
26 בחשבון במסגרת שיקוליו לעניין אופן השבת המצב לקדמותו.
27
28 מעבר לצורך יצויין כי ממילא גם לא ברור האם הנזק התדמיתי הנטען בהקשר זה מפי התובע
29 מקורו דווקא בפרסום שביצעה הנתבעת ולא בפרסומים אחרים, לרבות פרסום הפוסט
30 כאמור, ויתר התגוביות, ופרסומים אחרים בגינם שלח התובע מכתבי התראה בגין הפרת
31 הוראות החוק בשנים הסמוכות למועד הארוע, כעולה מ-1/2.
32
33 עוד דומני כי במסגרת בחינת שיעור הנזק יש לבחון את הביטוי שענימו מתחילה התגובית של
34 הנתבעת "חלאת המין האנושי". בהקשר זה אבקש להבהיר כי הצדדים העידו ממושכות (אף
35 שהובהר להם כי בכך הם סוטים מעיקר הדיון) בנוגע למערכת היחסים שביניהם, הרקע
36 למחלוקות ביניהם, וחילופי הדברים שהיו נהוגים ביניהם בעבר. מן הדברים לא ניתן היה

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 17-07-3777 הראל נ' גניש

1 שלא להתרשם כי בעקבות מחלוקת בין הצדדים, הנובעת ככל הנראה משכנות עסקיהם,
2 נאלצה הנתבעת לסגור את בית העסק שפתחה כאמור ולהעתיקו למקום אחר.

3
4 נדמה כי הקרע שבין הצדדים, אשר ראשיתו, כך מתברר, מספר שנים לפני הפרסום, יצר
5 מטענים רבים.

6
7 עוד עלה מנספחי כתבי הטענות כי קרע זה היה ידוע ומוכר, לרבות בקרב אנשים זרים (ר'
8 מכתבה של גב' לוי, תלונות שהוגשו למשטרת ישראל והבהרות התובע בנוגע לתלונות שונות
9 שהגיש למוקד העירוני של המועצה המקומית).

10
11 נדמה בהתאמה כי כאשר בוחן ביהמ"ש את מידת הנזק שיצר הפרסום עליו להביא בחשבון
12 את הרקע האמור, כדי לבחון משקלו של הפרסום על הדעה הציבורית הרווחת בעניינו של
13 התובע.

14
15 כך, ככל שביהמ"ש מגיע למסקנה כי מערכת היחסים העכורה בין הצדדים ידועה בקרב
16 הציבור, ממילא יצפה ביהמ"ש כי האדם הרגיל מן הישוב ידע גם להבחין כי סימני הקריאה
17 והביטויים הקשים נובעים מיריבות אישית, ובהתאמה חזקה כי ידע לאבחן ולהבחין בעובדה
18 שהמפרסם (בענייננו הנתבעת) מושפע מיריבות אישית, על כל המשתמע מכך.

19
20 משכך הם פני הדברים, ומשביקשו הצדדים (ובעיקר התובע יש לציין), להבהיר במסגרת הדיון
21 כי בין הצדדים יריבות ארוכת שנים, וכן משהבהיר התובע במהלך הדיון כי בעקבות רקע זה
22 נגרם לנתבעת נזק בדמות הצורך בהעברת בית העסק, ועמידה בבדיקות שונות שנשלחו אליה
23 על ידי התובע ובעקבות תלונותיו, דומני כי לא ניתן להתעלם מהשלכות עניין זה על נוסח
24 התגובות, וממילא בהתאמה על הפחתת משקלה של התגובות על הדעה הציבורית של האדם
25 הרגיל, בכל הנוגע לתוכן הדברים ולמשקלם, על אף השימוש בביטויים עוצמתיים במסגרתה.

26
27 11. זאת ועוד, סעיף 19 לחוק קובע שורה של הקלות אותן ייקח ביהמ"ש בחשבון בפסקו את
28 שיעור הפיצוי הנכון. בין היתר נקבע שם כי -

29 **"בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת**
30 **הנאשם או הנתבע גם באלה:**

31 (1) לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את
32 המקור שעליו הסתמך;

33 (2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;
34 "... (ההדגשה שלי – ק.מ.פ.)

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 17-07-3777 הראל נ' גניש

1 במקרה שלפניי שוכנעתי כי יש ממש בעדותה של הנתבעת לפיה שמעה קול שנשמע כקול של
2 אישה במצוקה, וכי היא סבורה כי ראתה את התובע הודף אישה כלשהי, אשר את פרטיה
3 ואת שמה כאמור איננו יודעים, בעודה בהריון, ואני רואה לנכון לקחת זאת בחשבון ביחד עם
4 העובדה שאין חולק כי התובע נהג להתלונן על הנתבעת ועל עסקה לגורמים שונים ורבים עד
5 כי הביאה לסגור את בית העסק שפתחה בסמוך למשרדו ולהעתיקו למקום אחר, וכן את
6 העובדה שבסרטון, שמהווה חלק מהפוסט לגביו הגיבה, נראה התובע כאמור מנופף במטאטא
7 ומאיים על הילדים כי יכה אותם, וכל זאת במסגרת ההקלות שיש להחיל בענין.

8
9 מכל אלו, אני רואה לנכון לחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בסך כולל של 3,000 ₪, המבטא
10 מחד גיסא את שיעור הנזק הנובע מהיקף הפרסום נשוא הדיון כאן, משקלו, מעמדו ומידת פגיעתו
11 בשמו הטוב של התובע, ואת ההקלות החלות בענייננו מאידך גיסא.

12
13 סכום זה ישולם בתוך 30 ימים מהיום או יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד יום התשלום
14 המלא בפועל.

15
16 בנסיבות העניין ובשים לב לתוצאה, מצאתי שנכון יהיה לקבוע כי כל צד יישא בהוצאותיו בגין ההליך
17 כאן.

18
19 לצדדים זכות להגיש בקשת רשות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 15 ימים.

20
21 המזכירות תשלח העתק מפסה"ד לצדדים בדואר רשום.

22 ניתן היום, כ"ז טבת תשע"ח, 14 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

23 קרן מרגולין-פלדמן, רשמת בכירה

24
25
26